

Kõne tõttas ta rohu puudeliga rehta
kaige juure ja anis selgile natu-
kone haigelt siise. et pida kui ta
rohu siise rätik oli, hakkas ta ko-
he ak jensama; - kuni künnele ühe pfa-
lik ta juust kōja lüki.

Taan anis minil veel puudeliga rehta,
ja kōn: ütles see naeste rahvas juba
et ta enam pōst ja ni juust kōja e. kōn-
bat kui enne olu.

Ta tõi üles anis noore mehele
kõlt ja ütles:

"Tuhad lānu Teile minu kallis ära
pōst ja ja ter meks tegeja. Kōn: ütles
mata palu ma Teile oma lānu kōlja
oln! Tui on üht lānu inglit minn
ära pōst jaks maa peale lākitam-
pōst maa pōst jaks maa peale lākitam-
pōst minu teinek- legem- jaks lākitam-
min

Ma arvasin et minil enam kōg. pōst
ha: gōst pōst a. jōna, ja ma jūn
oma noore et jaan lākitama.

Räägi kallis noor mees! räägi! kōn:
das et. Tulle see kōn: malik!"

"Kallis min! ütles Taan, "jēa rāak.
des lāhaks alg rāga p. kale, ja Teil
on kōge pōst kōstle kōn: rōgast lān-
- jē pōst lāhame min: mōja, pōst
lāhan ma kōit jūtu ta a.

Kōja kōn: et: rāakimata juur
hea meil kōn: ta oma ainsust, armast
vīe lēte mōg: juba olu.

Ta kōn: jaks Taan: oma ette, anis
talle kōtt ning ütles: "Tuhad lānu
kallis noor ainsust, minu ainsa armast
jūmast pōst ja! kōit oma kōstlehan
ma kōn: kōn: lān: lūlla!"

Tānu palgaks lāhan ma oma
pōale mō: jaks Tulle kōn: a."

- Kōn: lān: kōn: mōja kōn: juure jaks
rēa kōn: pōst oma mōjas vīe kōn:
meks jaks mōle kōn: jaks
pūhan: a. Lān: jaks kōn: lūli.